

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/141/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117201618
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117201618.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobkyne Z. N., J. XX.X.XXXX, G. Q.Á. XX, XXX XX K., zastúpenej advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia 1.837,15 eura a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 8Csp/20/2017-45 zo dňa 27.6.2018

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v napadnutom výroku I. a v s ním súvisiacom výroku IV. a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1.837,15 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.837,15 € od 26.2.2017 do zaplatenia a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 22.8.2011, uvedená v článku 8, bod 8.1., v znení: "Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť apo splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 367,49 Eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 167,04 Eur v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.", je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z 22.8.2011, uvedená v článku 8, bod 8.4., v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytovaní služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a/ tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči

Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b/ tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.", je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou súdu doručenu 27.1.2017 domáhala vydania bezdôvodného obohatenia a zároveň žiadala vysloviť neprijateľnosť zmluvných podmienok na tom skutkovom základe, že na základe jej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru bola jej schválená výška úveru 1.500 eur so splatnosťou 48 mesiacov a ročnou úrokovou sadzbou 70,01 %. Žalovaný si zároveň započítal poplatok vo výške 367,49 eura, ktorý mal vyplývať zo služby, ktorou je možnosť odkladu splátok podľa bodu 8.1. Zmluvy. Žiadaný úver jej bol po pripísaní na účet o túto sumu znížený. Podľa žalobkyne zmluva, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, neobsahuje zákonné náležitosti, tiež dohodnutá výška úrokov nie je v súlade s dobrými mravmi. Úver jej bol poskytnutý vo výške 1.132,51 eura, na jeho úhradu zaplatila žalobcovi 2.969,66 eura. Žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie, vydania ktorého sa žalobou domáha. O skutočnosti, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil, dozvedela sa od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS 12.8.2016.

Súd konštatoval, že žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Namietal neexistenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení neprijateľnosti zmluvných podmienok. Taktiež mal za to, že zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom, taktiež dohodnutá odplata za poskytnutý úver neprevyšovala podstatným spôsobom priemernú odplatu na finančnom trhu. Žalovaný taktiež vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku z dôvodu uplynutia subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej lehoty.

Z vykonaného dokazovania mal súd za zistené, že strany sporu uzavreli 22.8.2011 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mal žalovaný poskytnúť žalobkyni úver vo výške 1.500 eur, ktorý sa táto zaviazala zaplatiť v 48 mesačných splátkach po 77,05 eura. Celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa žalovanému uhradiť, činila sumu 3.698,40 eura, ročná úroková sadzba bola 70,01 %, priemerná RPMN za úver 45,11 %. V zmluve bola aj dohoda o poskytnutí služby, ktorou sa veriteľ zaviazal povoliť dlžníkovi odklad najviac troch splátok za odplatu 367,49 eura vo vzťahu k úveru a 167,04 eura vo vzťahu k revolvingu. Dlžníčke bola vyplatená suma 1.132,51 eura, zodpovedajúca rozdielu medzi dohodnutou sumou úveru 1.500 eur a odmenou za povolenie odkladu splátok 367,49 eura. Žalobkyňa žalovanému uhradila sumu 2.969,66 eura. Priemerný ročný úrok z novoposkytnutých spotrebiteľských úverov obchodných bánk s dobou splácania od 1 do 5 rokov v mesiaci august 2011 bol vo výške 11,23 %. Pri právnom posúdení dospel súd prvej inštancie k záveru o dôvodnosti žaloby vo vzťahu k požadovanému určení neprijateľnosti zmluvných podmienok. Taktiež dospel k záveru o tom, že zmluva nezodpovedá zákonným náležitostiam vyplývajúcim zo zákona č. 129/2010 Z.z. V zmluve nie je uvedená konečná splatnosť úveru, zmluva neobsahuje termíny splátok úveru, taktiež údaj o celkovej výške úveru a RPMN. Pre absenciu podstatných náležitostí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcich z § 9 ods. 2 písm. f), g), h), j) a k) je úver, ktorý žalovaný poskytol žalobkyni, bezúročný a bezpoplatkový. Žalobkyňa preto dôvodne žiadala, aby jej žalovaný vydal bezdôvodné obohatenie, ktoré vo výške 1.837,15 eura predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú žalovanému uhradila, t.j. 2.969,66 eura a sumou, ktorú jej žalovaný reálne poskytol, t.j. 1.132,51 eura.

Žalovaným vznesenú námietku premlčania mal súd prvej inštancie za nedôvodnú, žaloba bola podaná v rámci dvojnásobnej subjektívnej lehoty, keďže žalobkyňa sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela až na základe konzultácií uskutočnených so Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v auguste 2016. Súd prvej inštancie taktiež uviedol, že vychádzal pri otázke premlčania z 10-ročnej premlčacej doby na uplatnenie práva pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení. Žalovaný je obchodnou spoločnosťou, poskytovateľom pôžičiek a úverov na profesionálnej báze, u ktorého sa predpokladá vyššia odborná úroveň aj zodpovednosť za porušenie zmluvných povinností. Žalovaný ako odborná organizácia a nebankový subjekt pri uzatváraní zmlúv koná evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku, jeho konanie pri uzatváraní zmluvy nebolo súladné s dobrými mravmi, nerešpektoval povinnosti stanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch a ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech.

Pri právnom posúdení vychádzal súd prvej inštancie z ustanovení Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 4, z ustanovení Občianskeho zákonníka - § 39, § 52 ods. 3, 4, § 53 ods. 1, 6, § 451 ods. 1, 2, § 107 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 a z ust. § 497 Obchodného zákonníka.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku, a to proti výrokom I. a IV., podal odvolanie žalovaný podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP žiadajúc, aby odvolací súd v napadnutom rozsahu rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a žalobkyni uloží nahradiť žalovanému trovy s konaním mu vzniknuté. Poukázal na to, že závery súdu prvej inštancie nie sú správne, aj Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C-42/15 uviedol, že zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úroku a poplatkov pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Rozsah záväzku spotrebiteľa definujú tie ukazovatele, z ktorých vyplýva celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, RPMN a výška úveru. Termín konečnej splatnosti možno bez problémov odvodiť od počtu splátok úveru. Nesprávne sú taktiež závery súdu prvej inštancie pokiaľ mal za to, že v zmluve nebola uvedená celková výška spotrebiteľského úveru. Do RPMN nemala byť podľa žalovaného zahrnutá odplata za poskytnutie možnosti odkladu splátok úveru, keďže išlo o dohodu dobrovoľnú a nebola podmienkou na získanie úveru. Vo vzťahu k súdom prvej inštancie tvrdenej absencii členenia splátky poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2017, z obsahu ktorého vyplýva povinnosť rešpektovať účinky újného práva a zákonnú úpravu vykladať eurokonformne. Nesprávne sú taktiež závery súdu prvej inštancie k ročnej úrokovej sadzbe. Nevysporiadal sa s jeho tvrdeniami k tomu, že odplata na finančnom trhu v čase uzatvorenia zmluvy pripúšťala výšku odplaty, resp. ročnú úrokovú sadzbu, ktorá bola dojednaná v zmluve. Pokiaľ mal súd prvej inštancie za to, že žalovaný mal úmysel získať bezdôvodné obohatenie, poukázal na to, že na preukázanie úmyslu nestačí všeobecný odkaz na právny názor prezentovaný v rozhodnutí všeobecného súdu Slovenskej republiky, čo vyplýva aj z judikatúry súdov Slovenskej republiky, konkrétne z rozsudkov Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/530/2015, 14Co/637/2015, 16Co/746/2015, z rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/516/2015. V predmetom prípade o úmysel žalovaného nešlo.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadрила.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom bol odvolaním napadnutý, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru o existencii dôvodov pre zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu, v akom bol odvolaním napadnutý.

5. Ako vyplýva z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, súčasťou práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces je, aby súd vo veci na skutkový stav aplikoval platný a účinný právny predpis, objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutie z hľadiska relevantných predpisov v zmysle zásady iura novit curia a starostlivo sa vecou zaoberal tak, aby poskytol účinnú právnu ochranu (sp. zn. II. ÚS 71/97, III. ÚS 64/2000, IV. ÚS 77/02 a II. ÚS 249/04), pričom rozhodnutie všeobecného súdu musí uviesť dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené a vysporiadať sa s tými argumentmi účastníkov, ktoré sú vo veci relevantné (III. ÚS 119/03, IV. ÚS 115/03).

6. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 220 CSP. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia.

V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 ods. 2 CSP dochádza nielen k tomu, že rozsudok

je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej.

7. Žalobou bol, okrem iného, uplatnený aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, vo vzťahu ku ktorému žalovaný už vo vyjadrení k žalobe vzniesol námietku premlčania, a to tak, čo sa týka lehoty subjektívnej, ako aj objektívnej. Poukázal na to, že žalobkyňa nepreukázala moment, v ktorom sa dozvedela o bezdôvodnom obohatení. Subjektívna premlčacia doba je viazaná na to, že „poškodený“ subjekt má k dispozícii skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoje údajné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia. Poukázal taktiež na to, že čo sa týka možnej aplikácie 10-ročnej objektívnej lehoty, žalobkyňa úmysel iba tvrdila zjavne nesprávnym pochopením ustanovení zákona, svoje vyjadrenie zakladá na domnienkach, ktoré nemajú oporu v žiadnej objektívnej skutočnosti. Predmetné vyjadrenie žalovaného bolo žalobkyni cestou jej správneho zástupcu doručené. Na pojednávaní, ktoré súd na prejednanie veci nariadil, právny zástupca žalobkyne k vznesenej námietke premlčania zopakoval, že je potrebné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu a 2-ročnú subjektívnu dobu od momentu, kedy sa spotrebiteľ dozvedel o tom, že veriteľ sa na jeho úkor obohatil, a to s odkazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/243/2016.

8. Žalovaným vznesenou námietkou uplynutia subjektívnej premlčacej doby sa súd prvej inštancie zaoberal v bode 38. svojho rozsudku majúc za to, že žalobkyňa sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela v auguste 2016. Čo sa týka námietky uplynutia objektívnej premlčacej doby, súd prvej inštancie v bode 37. svojho rozsudku uviedol, že vychádzal z 10-ročnej premlčacej doby na uplatnenie práva pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení. To, kedy začala objektívna premlčacia doba plynúť, z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva, nie sú tam uvedené žiadne skutkové okolnosti, z ktorých súd vychádzal, len všeobecne konštatoval, že u žalovaného sa predpokladá odborná úroveň a povinnosť rešpektovať zákonnú úpravu vo vzťahu k spotrebiteľským úverom, čo má byť konaním zameraným na získanie bezdôvodného obohatenia minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k plynutiu objektívnej premlčacej doby je tým nepreskúmateľné, čím sa znemožnilo strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie pochybil v tom, že neuviedol skutkové okolnosti rozhodujúce pre záver o začiatku plynutia objektívnej premlčacej doby. Vzhľadom na to, že tento nedostatok nebolo možné napraviť ani v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a vo výroku s predmetným výrokom súvisiacom, t.j. vo výroku IV., podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. V priebehu ďalšieho konania súd prvej inštancie vec opätovne prejedná a rozhodne. Vzhľadom na to, že žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, jednoznačne uvedie skutkové okolnosti rozhodné pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby a dĺžky jej trvania. Vzhľadom na to, že žalobkyňa, právne zastúpená advokátom, v žalobe, ako aj na pojednávaní 27.6.2018 tvrdila, že v danom prípade je potrebné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu, vyhodnotí, či tieto tvrdenia vplývajú aj z dôkazov označených alebo predložených k predmetným tvrdeniam žalobkyne. V tejto súvislosti sa bude zaoberať aj názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedeným v jeho uznesení z 18.10.2018 sp. zn. 1Cdo/238/2017, podľa ktorého samotné všeobecné skutočnosti (fakty) o profesionálnom podnikateľskom postavení nebankových subjektov v oblasti poskytovania úverov a doterajšia súdna prax týkajúca sa ochrany spotrebiteľa v obdobných prípadoch samé o sebe nemôžu bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel nebankového subjektu (veriteľa). Pokiaľ súd prvej inštancie opätovne dospeje k záveru o tom, že žalobkyňa uplatnila na súde nárok včas, vyhodnotí, či sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil. Svoje závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci odôvodní spôsobom zodpovedajúcim § 220 ods. 2 CSP tak, aby obsahovalo dostatok dôvodov a ich uvedenie bolo zrozumiteľné.

10. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o nároku na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.